

Seks is een heel primitief iets. Het is een dierlijke erfenis. Er is niets verkeerd aan, het is enkel heel oud. En naarmate je meer en meer volwassen wordt, ga je op zoek naar iets nieuws en belangrijkers, naar iets beters en hogers, iets buitengewoons. Seks lijkt iets te zijn dat ondergeschikt is aan jou – wat kinderlijk, wat onvolwassen.

Het is goed. Er is een tijd dat je kunt aanrommelen. En terwijl je mediteert, komt je Volwassenheid eerder, komt je gecentreerd zijn eerder, wordt je gewaar zijn omtrent dingen elke dag duidelijker. En seks wordt dan het eerste slachtoffer van je gewaar zijn - dan volgen andere dingen – want seks is pure basis van je dierlijkheid.

Eens neemt seks geleidelijk af, alsof een boom zijn wortels heeft verloren en takken dan niet langer groen kunnen blijven. En de bloemen kunnen dan niet langer in leven blijven. De boom is in feite gelijk met de wortels gestorven. Misschien nog een paar dagen is hij mogelijk in staat overeind te blijven. Nog een paar dagen blijven de bladeren groen en misschien nog een paar dagen blijven de bloemen ogenschijnlijk in leven. Maar eigenlijk is de boom dood op het moment dat de wortels zijn afgehakt.

Je woede, je jaloezie, je gewelddadigheid, je minderwaardigheidscomplex, je meerderwaardigheidscomplex, allerlei vormen van neurose en psychose, zijn enkel takken. Ze gaan dan vanzelf sterven. Als je eenmaal seks hebt overstegen, zonder er tegen te vechten...

En dat is mijn fundamentele verschil met alle godsdiensten. Ze hebben geprobeerd afstand te doen van seks. Ik zeg je niet er afstand van te doen. Ik zeg je meer volwassen te zijn, meer meditatief te zijn. En zolang je niet volwassen bent, is seks volmaakt in orde. Niets is er verkeerd aan, er is geen sprake van veroordeling. Wees speels en geniet ervan.

Hier is voor het eerst een volkomen nieuw experiment aan de gang.

Seks is met diep respect geaccepteerd: het is onze erfenis; we zijn eruit geboren; het zit in elke vezel en elke cel van ons. Het veroordelen is onszelf veroordelen.

Proberen om het los te laten, betekent enkel het verdringen in het onbewuste. En dan worden de dingen steeds complexer en perverser. Zodra je seks gaat verdringen in je onbewuste... Er is geen andere plek in je – alles wat je verdringt, komt in het onbewuste.

Het onbewuste is je fundament, waar je alles in gooit wat je niet wenst, wat je niet aan de wereld wilt tonen. Maar alles wat je in het onbewuste gooit, veroorzaakt een heel vreemd probleem en dat probleem is: je gaat bang worden van je eigen onbewuste. Het lukt je niet erheen te gaan, zelfs niet met een lamp in je hand, want je weet waarmee je geconfronteerd gaat worden.

Ik logeerde thuis bij een vriend. Ze waren wat ouderwets, daarom waren hun badkamer en toiletten niet verbonden met het huis, maar stonden op korte

afstand achter het huis. Er was een klein paadje en aan het eind van het paadje waren hun toiletten en badkamer.

Ze hadden één jongetje en maar één kind. En zijn moeder zei tegen mij: 'Zolang je hier bent, help ons dan op enigerlei manier deze jongen te leren dat er geen gevaar is. Elke keer als hij naar de badkamer of het toilet moet, moet iemand hem vergezellen. Terwijl hij binnen is, moeten de deuren opengehouden worden en die persoon moet daar blijven staan – en als het nacht is met een lamp. En de deuren moeten beslist opengehouden worden zodat de persoon die buiten staat niet verdwijnt.'

Ik sprak met de jongen en zei: 'Wat is het probleem?'

Hij zei: 'Ik ben heel bang voor geesten.'

Ik zei: 'Hoe ben je bang geworden voor geesten?'

Het waren de ouders zelf die hem bang gemaakt hadden voor geesten.

Hij zei: 'Als ik niet wil slapen, dwingen ze mij om te gaan slapen.'

Als ik 's morgens niet vroeg wil opstaan, dwingen ze me vroeg in de ochtend op te staan. En om dit gedaan te krijgen, maken ze me bang met geesten, door te zeggen: "Als je niet vroeg naar bed gaat, vallen geesten je 's nachts lastig. En als je 's morgens niet vroeg opstaat... Denk eraan – we waarschuwen je – er zijn overal geesten die in de bomen zitten, onzichtbare wezens." En ze hebben me overtuigd, dus ik ben bang, speciaal 's nachts, om naar de badkamer of het toilet te gaan. En nu willen ze dat ik alleen ga, en niemand is erin geïnteresseerd om daar buiten te staan terwijl ik binnen ben. En daarom moet ik de deuren openhouden.'

Ik zei: 'Waarom doe je niet het volgende: neem zelf de lamp mee en wanneer er licht is, kun je zien of er ergens een geest is.'

Hij zei: 'Vertel me alstublieft niet zoiets. Ik kan wel in het donker gaan maar ik kan beslist nooit met een lamp gaan.'

Ik zei: 'Wat is de reden?'

Hij zei: 'De reden is duidelijk. In het donker kan ik de geesten op enigerlei manier ontduiken. Maar wanneer ik een lamp meeneem, zien ze me allemaal. Stel me dat niet voor. Als ik erheen moet, ga ik in het donker. Ze kunnen me dan tenminste niet zien. En als ik het gevoel heb dat er iets is, kan ik wegrennen, kan ik wegduiken, kan ik schreeuwen, kan ik iets doen. Maar met een lamp zien alle geesten in alle bomen mij, en zeggen: "Hij gaat nu. Dit is een goed moment"'

Ik zei: 'Dit is juist. Je logica is perfect.'

Dit kwam altijd in mijn herinnering, telkens wanneer ik sprak over je onbewuste en je verdringen. Als je alles verdringt wat je verteld is dat verfoeilijk is, dan is er geen kans dat je ooit een mediterende wordt, geen kans dat je ooit verlicht wordt. Dat is de reden dat in het Westen geen verlichting heeft plaatsgevonden.

De halve wereld is volkomen onbewust gebleven van de grootste ervaring in het leven, om de eenvoudige reden dat het christendom de meest onderdrukkende godsdienst is in de wereld. Het blijft dwang

uitoefenen... En andere godsdiensten zijn niet veel anders, alleen maar wat milder.

Het is niet verrassend dat alle psychologen, psychoanalytici en psychiaters in het Westen geboren zijn en niet in het Oosten. Het was een noodzakelijkheid in het Westen. Het christendom heeft die noodzaak geschapen omdat het de ziekte heeft veroorzaakt. Het heeft de onderdrukkende mind gecreëerd. Het was absoluut noodzakelijk voor Sigmund Freud en Carl Gustav Jung en Alfred Adler om op enigerlei manier het Westerse deel van de mensheid te helpen om vertrouwd te worden met het onbewuste. Het Christendom heeft de mensheid volkomen afgesneden van het onbewuste. En tenzij het onbewuste deel wordt van het bewuste, zelf het bewuste wordt, is er geen kans dat je ooit het dierlijke overstijgt, wat je in jezelf onderdrukt.

Seks zou nooit onderdrukt moeten worden. Seks zou geleefd moeten worden in zijn totaliteit, met vreugde, zonder enig schuldgevoel. En wat Nandan dan zegt en zo veel sannyasins hebben ervaren, dat er een dag komt: je genoot er zo van en plotseling valt het weg.

Alle godsdiensten waren gewoon altijd tegen mij, zijn nog steeds tegen mij, en ze zullen tegen mij blijven gedurende tenminste vijf eeuwen. Dat is het domme van de mensheid. En ze kunnen niet inzien dat het eenvoudige experiment zo succesvol is, dat een jonge vrouw als Nandan, die vertelt dat ze de spannendste verhouding van haar leven had, 'genietend van seks als nooit eerder', dat die arme Nandan zich niet bewust was dat dit de manier is waarop seks wegvalt.

Ik vertel je de ware geheimen niet want dan word je misschien bang en geniet je misschien niet. En je blijft wat minder pikant, alleen maar om de reis nog wat te verlengen. Wanneer je van seks geniet op de hoogste piek, is dat het moment waarop het plotseling uit je handen glipt.

Maar het is een prachtige ervaring, een van de mooiste ervaringen, het moment dat seks uit eigen beweging ophoudt. Het gebeurt alleen met die enkele mensen die intensief geleefd hebben, intensief liefgehad hebben, zich helemaal niet schuldig gevoeld hebben, naar geen enkele religie of traditie geluisterd hebben of naar iets uit het verleden, die bijna als Adam en Eva geleefd hebben – alsof ze de eerste mensen op aarde zijn en ze geen weet hebben van verdringing. Geen priester heeft ze kunnen vervuilen. Geen enkele godsdienst heeft hun mind vergiftigd.

Als je kunt zijn... En dat is hier mijn hele inspanning, je tot een Adam en Eva te maken, alsof je de eerste mensen op aarde bent, net verdreven uit de Hof van Eden, zuiver.

Wat ze zegt is enorm belangrijk. Ik lees het jullie voor.

'Net toen ik het gevoel had dat ik de spannendste relatie had, en genoot van seks als nooit tevoren, kon ik het plotseling niet meer verdragen.'

Je kunt alleen vrij worden van seks wanneer je het hele landschap hebt ervaren in zijn totaliteit en er niets meer is om te ontdekken, wanneer je

volledig geïnformeerd bent, alle mogelijkheden van seksuele relaties hebt doorleefd. Wat kun je dan anders doen dan het loslaten? Je bent er klaar mee. Je bent aan het eind van het verhaal gekomen.

‘Plotseling’, zegt Nandan, ‘kon ik het niet meer verdragen. Elk verlangen naar de ander, naar seks en intimiteit is verdwenen. Ik voel me zo aangenaam en ontspannen met mezelf, met veel liefde in mijn hart, maar zonder een enkele richting.’ Het verdwijnen van seks betekent niet het verdwijnen van liefde. Het betekent in feite het verschijnen van liefde. Seks was een heel primitief fenomeen. Er zat niet veel liefde in, enkel biologische verliefdheid.

Als je dieren hebt waargenomen die seks hebben, heb je misschien één ding geconstateerd : ze kijken niet blij. Ze kijken bijna alsof ze zwaar gekweld worden. En eigenlijk is dat de realiteit – het is een biologische slavernij, gewoon een biologische, hormonale, chemische slavernij. Het kwetst hen die wat meer bewustzijn hebben.

En naarmate je meditatie groeit, ervaar je steeds meer dat het geen zonde is, dat het gewoon domheid is. Het is niet nodig er vergiffenis voor te krijgen, want het is geen misdaad en er is niemand om je te vergeven. En je hebt niets begaan waarvoor je je schuldig en beschaamd zou moeten voelen.

Maar het moment dat je er vrij van bent, voel je plotseling een enorme ontspanning, want seks betekent spanning. Je hebt het misschien niet eerder ervaren, want het was er voortdurend. Dus je raakt eraan gewend en wordt er immuun voor. Het moment dat het verdwijnt is er plotseling een geweldige ontspanning. Seks is de behoefte aan de ander. In de pure behoefte aan de ander is er afhankelijkheid. Daarom kan geen enkele vrouw de man respecteren, noch kan de man de vrouw respecteren. Ze haten elkaar. Psychologen hebben volkomen gelijk wanneer ze zeggen dat man en vrouw intieme vijanden zijn. En de oorzaak?

De oorzaak is: je kunt niet van iemand houden van wie je afhankelijk bent. De man is gewoon van de vrouw afhankelijk. Hij heeft een seksuele behoefte en de vrouw grijpt elke kans om hem te kwellen. Dat is haar enige kans om hem te kwellen.

De man kwelt haar op vele andere manieren. Zij is financieel afhankelijk. Zij heeft niet de vrijheid zich in de maatschappij te bewegen; ze heeft niet het voorrecht zich onafhankelijk, bevrijd te voelen. Zelfs de vrouwen die denken dat ze bevrijd zijn, zijn niet bevrijd. Ze reageren alleen maar zo. Ze zitten nog steeds in de zelfde oude greep, en ze zijn alleen in het andere uiterste vervallen.

Op het moment dat je voelt dat je niet meer van iemand afhankelijk bent, strijkt er een intense kalmte en een diepe stilte in je neer, een ontspannen loslaten. Het betekent niet dat je ophoudt met liefhebben. Integendeel, voor het eerst ken je een nieuwe kwaliteit, een nieuwe dimensie van liefde: een liefde die niet meer biologisch is, een liefde die dichterbij vriendelijkheid staat dan bij een relatie. Daarom gebruik ik zelfs het woord ‘vriendschap’ niet, want dat ‘schip’ heel zoveel mensen laten verzuipen.

Je liefde wordt meer als een aura om je heen die met iedereen gedeeld kan worden, zelfs met een vreemde. In feite is het niet een kwestie van iets doen wanneer je

deelt. Het wordt eenvoudig je natuur. Je hebt gewoon lief. In het verleden werd je verliefd op een bepaald individu. Nu word je niet verliefd op iemand... Je bent liefde. Waar je ook bent, draag je je geur met je mee. Waar je ook bent, draag je je frisse wind met je mee, je ontspannen kalmte. En je ervaart dan een enorme vrijheid. Dit is de ware bevrijding van vrouwen, van mannen, want beiden zijn slaaf van elkaar.

De bevrijdingsbeweging van de vrouw geeft zich geen rekenschap van het feit dat zij niet alleen gebonden is; de man is ook gebonden – want beiden zijn afhankelijk van elkaar. Na een hele dag komt de man thuis en de vrouw gaat onmiddellijk liggen en heeft hoofdpijn. De hele dag was er geen baas, geen hoofdpijn, niets. Op het moment dat ze hoort dat de auto van haar man de carport binnenrijdt, komt onmiddellijk, vreemd genoeg, tegelijk met de echtgenoot de hoofdpijn. Ze komen beide tegelijkertijd. Net een paar dagen geleden vertelde ik je dat Hymie Goldberg op een dag thuiskwam en alleen maar zijn vrouw wakker schudde en haar twee aspirines gaf.

Ze zei: 'Waarvoor?'

Hij zei: 'Neem ze maar.'

Zij zei: 'Maar ik heb geen hoofdpijn.'

Hij zei: 'Dat is geweldig. Dus laten we het doen!'

Hij heeft de vrouw gewoon beetgenomen. Ze kan nu niet zeggen dat ze hoofdpijn heeft. Ze heeft de aspirine geweigerd, niet wetend van de subtiele logische strategie van Hymie Goldberg.

Zodra dit verlangen naar de ander – de afhankelijkheid van de ander – verdwijnt, stijgt je leven op naar een nieuw niveau van bestaan. Het is prachtig Nandan, wanneer je in een commune bent als deze, waar het leven wordt geaccepteerd in zijn totaliteit zonder een enkele veroordeling, waar geen god is behalve het leven. Natuurlijk blijft deze ervaring zich verspreiden omdat je zo dicht bij elkaar staat. Niet dat iemand je echtgenoot is en iemand je zoon is en iemand je moeder is en iemand je vader is, nee, gewoon om de eenvoudige reden dat in je kern je iemand had die lang geleden verdween.

Maar nog steeds is je liefde gericht op dezelfde eenheid die enkel een aanwezigheid geworden is, niet meer een persoon is. Hoe dichterbij je bij mij komt, hoe dichterbij je bij elkaar komt. En het doet geen enkele relatie ontstaan. Het is eenvoudig een vrijheid: vrijheid om lief te hebben, vrijheid om vriendelijk te zijn, vrijheid je te verheugen in elkaars blijheid, vrijheid om te dansen, zonder te weten met wie je danst. Dat is niet nodig. Het is volkomen schitterend om met een vreemde te dansen.

Hier weet niemand uit welk land je komt, weet niemand met welke religie je bent geconditioneerd, weet niemand bij welke kaste je hoort. Niemand maakt zich druk om al deze domheden waarmee de mensheid eeuwenlang is belast. Plotseling alleen maar een pure menselijkheid, een puur bewustzijn, een lied dat van hart tot hart gaat, een ritme dat zich verspreid als de rimpelingen in een meer. Als er dus met iemand iets gebeurt, gaat het met velen gebeuren.

Ongetwijfeld ben ik het al vele jaren aan het brouwen. Ik wacht op de dag dat je volkomen vrij bent van alle soorten slavernij – en seks is de grootste slavernij.

Je grootste angst, je grootste jaloezie, je grootste gewelddadigheid – allemaal zijn

ze geworteld in je seks. Maar toch wil ik dat je het doorleeft, het niet verdringt. En op een dag verdwijnt het.

En het is zo vreugdevol dat Nandan niet bang of ongerust is geworden, want de mensen die uit het Westen komen zitten in de problemen. Ze zijn eraan gewend geraakt om leven en seks als synoniem te beschouwen.

Dat zijn ze niet. Het leven is oneindig, seks is iets gerings. Wanneer in het Westen seks ophoudt, kan die persoon eraan gaan denken zelfmoord te plegen. Want wat is nu nog de zin?

Net een paar dagen geleden hoorde ik dat je een avondje had met mijn therapeut Veeresh, en dat Neelam hem misschien heeft aangeraden... Omdat ze mijn secretaresse is, was het haar plicht erop te wijzen dat Veeresh niet zou praten over seks en drugs, En Veeresh zei: 'Mijn god, wat is er dan nog om over te praten? Dit zijn de enige twee dingen, het is alles, het hele leven!'

In het Westen heeft het idee zich stevig gevestigd – op een doordringende manier, in ieder mens – dat op het moment dat je seks weg is... Wat doe je dan?

Je pakt je geweer en schiet jezelf dood. Ik heb een uitspraak gehoord:

Je weet dat je oud wordt als je de hele nacht met een jongen geweest bent en alles wat er kwam, is de ochtend. Het lijkt bijna een tragedie in het Westen. In feite zou men zich moeten verheugen – dat alles wat er komt de ochtend is. Dus Nandan, alles wat er komt, is de ochtend. Ga van de ochtend genieten.

Een enorme schade is de mensheid aangedaan door mensen - of het nu in het Westen is of in het Oosten - die tegen het leven waren, tegen seks, want dat zijn de mensen die ervoor zorgen dat de mens zijn leven lang vol seksualiteit blijft.

Dat zijn de mensen die verantwoordelijk zijn voor zoveel seksualiteit, zoveel pornografie, zoveel obsceniteit in de hele wereld. Maar niemand neemt ze iets kwalijk, niemand denk zelfs na over de relatie, over wie de mensheid zo dom gemaakt heeft dat zelfs een tachtigjarige man enkel aan seks denkt. Een enorm onbegrip...

Seks moet zeker verdwijnen, niet door dwang maar door begrip, wat enkel komt door ervaring. En dan ontstaat een celibaat dat een schoonheid heeft op zich. De celibataire hindoe monniken, de celibataire jaina monniken, de celibataire katholieke monniken kunnen de schoonheid van het celibaat niet begrijpen dat bij mijn sannyasins ontstaat. Enkel het woord blijft hetzelfde, maar de niveaus liggen zo ver uit elkaar. Het celibaat van een katholieke monnik is niet anders dan ontaarde seks. Het schept allerlei problemen in zijn wezen.

Het celibaat dat plaatsvindt bij Nandan en bij mijn mensen, is een vrij zijn, vrij zijn van alle problemen. Het is een ontwikkeling die de biologie overstijgt. Omdat de verlichte mensen en de heiligen uit het verleden seks overstegen, begreep de gewone mens de hele zaak verkeerd. Hij dacht dat ze misschien die grote wijsheid hebben bereikt omdat ze seks achter zich gelaten hebben, dus als we seks vergeten, komen we ook tot wijsheid. Het lijkt logisch, maar het is bedrieglijk.

Mensen als Gautam Boeddha hebben seks niet verdrongen. Ze hebben het

doorleefd in zijn totaliteit. Ik denk niet dat iemand in de wereld seks zo intens heeft doorleefd als Gautam Boeddha. Op zijn negenentwintigste was hij op het punt gekomen waar Nandan nu is: seks werd eenvoudig nietszeggend, gewoon een afgedankt spelletje – hoe lang kun je ermee doorgaan het te spelen? – en ook niet een erg schoon spelletje.

Maar het onbegrip, zelfs bij zijn eigen monniken, ging vijftiende eeuw door in het Oosten. Omdat hij seks achter zich had gelaten dachten ze... ze konden het verschil niet zien tussen seks achter je laten en seks die jou achterlaat. Van buitenaf gezien lijkt dat hetzelfde.

Een ding was zeker: dat seks niet meer deel uitmaakte van zijn belangstelling, zijn verlangens, zijn wensen. Maar seks was niet door hem verdrongen.

Maar zij die van buitenaf de geweldige wijsheid zagen die ontstond, de geweldige uitstraling, de geweldige schoonheid, de explosie van waarheid, bewustzijn en gelukzaligheid, hun simplistische logica was: 'Deze man heeft seks achter zich gelaten. Daarom is hij tot waarheid, tot bewustzijn, tot gelukzaligheid gekomen. Dus als wij seks ook achter ons laten, bereiken we ook dezelfde staat van zijn. Vijftiende eeuw lang hebben monniken dat gedaan, maar er is geen enkele Gautam Boeddha uit voortgekomen.

En ik ben mijn hele leven veroordeeld en in die mate dat ik ervan ben gaan genieten. Wanneer een paar dagen lang niemand mij voor iets veroordeelt, begin ik te denken: 'Wat is er met de wereld gebeurd.' En de veroordeling was eigenlijk op een enkel punt, dat ik tegen mensen zei: 'Beleef je seks met vreugde en het verlaat je op een dag, en zo stil dat je niet eens de voetstappen hoort wanneer het weggaat. Je ziet jezelf dan plotseling op een volkomen ander niveau van bestaan.' Maar die oude misvatting duurt voort; blijft niet alleen voortduren, maar alle gevestigde belangen van alle godsdiensten in de wereld willen dat het in stand blijft.

Een dikke, lange Cherokee indiaan genaamd Bruine Beer kwam een bar binnen met een zes schots pistool in zijn gordel gestoken. Hij is een reus van een vent, dus niemand vraagt hem waarom hij een emmer vol met paardenmest in de ene hand en een zwarte kat in de andere hand draagt. Hij zet de emmer neer.

'Ik wil een whisky!' schreeuwt hij naar de barman.

Na het in één slok te hebben opgedronken, bestelt hij er nog een en dan nog een.

Ineens trekt Bruine Beer zijn pistool en gaat op de emmer schieten, laat dan de kat los en achtervolgt hem om de bar heen op handen en knieën. Wanneer Bruine Beer hem tenslotte te pakken krijgt, steekt de trillende barman zijn hoofd boven de bar uit en vraagt: 'Wat was dat verdomme allemaal?'

Bruine Beer antwoordt: 'Mijn vader zei me meer op een blanke te lijken, dus ik kwam hier voor een paar drankjes, de shit neerschieten en op een poesje te jagen.'

Een Frans jongetje komt naar Engeland om Engels te leren. Als het vliegtuig uit Parijs vertrekt, leert hij het woord 'take-off'. Gedurende de vlucht kijkt hij een tijdschrift door over Afrika en leert het woord 'zebra'. Wanneer hij in Engeland aankomt, heeft het gezin waarbij hij verblijft een pasgeboren baby en leert hij het woord 'baby'. De volgende dag komt hij op school en de aardige jonge onderwijzer vraagt hem of hij al enkele Engelse woorden geleerd heeft, en het jongetje antwoordt: 'Take-off ze bra, baby.'

Kleine Ernie nam zijn schriftelijk werk mee naar de onderwijzeres voor een cijfer en toen ze zich over de lessenaar boog, keek hij naar beneden in haar bloes en zei: 'Juffrouw, ik zie wat.'

De onderwijzeres was buitengewoon in verlegenheid gebracht en zei: 'Ernie, dat is heel bot. Morgen kom je niet op school.'

De week daarna zat Ernie op de voorste rij toen de onderwijzeres op het bord aan het schrijven was. Ze liet haar krijtje vallen en, met haar rug naar Ernie, boog zich voorover om het op te pakken. Ernie stond op en zonder een woord te zeggen liep hij naar de deur. 'Waar ga je heen', vroeg de onderwijzeres streng. 'Juffrouw', zei Ernie, 'mijn schooltijd zit erop.'

Oké Maneesha?

Ja, Osho.